

APUSTUĻA PĀVILA
VĒSTULE
DRAUDZEI LAODIĶEJĀ

Saņēmis un uzrakstījis
JAKOBS LORBERS

APUSTUĻA PĀVILA VĒSTULE DRAUDZEI LAODIĶEJĀ

Saņēmis un uzrakstījis
JAKOBS LORBERS

Tulkojums no vācu valodas
Rīgā, 2006. gadā

Garigums.lv

Šo grāmatu varat lejuplādēt lapā www.garigums.lv
E-pasts garigums@gmail.com

SATURS

APUSTUĻA PĀVILA VĒSTULE DRAUDZEI LAODIĶEJĀ	1
SATURS	3
IZDEVĒJA PRIEKŠVĀRDS	3
APUSTUĻA PĀVILA VĒSTULE DRAUDZEI LAODIĶEJĀ	4
Īss satura izklāsts	4
Pirmā nodaļa	4
Otrā nodaļa	6
Trešā nodaļa	8

IZDEVĒJA PRIEKŠVĀRDS

PĀVILS VĒSTULĒ KOLOSIEŠIEM PIEMIN SAVU vēstuli Laodiķejas draudzei. Tajā viņš esot gribējis teikt ko svarīgu arī kolosiešiem: “Un, kad jūs būsiet šo vēstuli izlasījuši, tad gādājiet, lai tā tiktu izlasīta arī Laodiķejas draudzē, bet vēstuli Laodiķiešiem izlasiet arī jūsu savā draudzē” (Vēstule Kolosiešiem 4:16).

Taču vēstules laodiķiešiem Jaunajā Derībā nav. Neskatoties uz cītīgiem meklējumiem, tā tiek uzskatīta par pazudušu.

1844. gadā kolosiešu vēstulē minētā Pāvila vēstule laodiķiešiem caur t.s. “iekšējo vārdu” tiek atkal atklāta pravietim Jakobam Lorberam.

Valodas analīze, salīdzinot jaunatklāto laodiķiešu vēstuli ar Jaunajā Derībā esošajām apustuļa Pāvila vēstulēm, uzrāda daudz kopīga un arī tipisku Pāvila domāšanas veidu.

Vēstule laodiķiešiem satur daudz tēmu, kuras apskatot, kļūst skaidrs, kādēļ šī vēstule nav uzņemta baznīcas rediģētajā Bībeles Rakstu Kanonā.

Līdz ar šo vēstuli ir pazudusi Pāvila asā kritika par Laodiķejas un Kolosas draudžu atkrišanu no Jēzus gribētās tīri garīgās kristietības atpakaļ ceremoniālajā baznīcas kristietībā vai “ceremoniālajā pagānismā”.

* * *

APUSTUĻA PĀVILA VĒSTULE DRAUDZEI LAODIĶEJĀ

ĪSS SATURA IZKLĀSTS

1. Pāvils norāj draudzi par atkrišanu bauslības darbos un mudina to uz atgriešanos.
2. Pāvils aicina neļaut velna garam sevi atkal brīvprātīgi iejūgt vecajā jūgā.
3. Pāvils uzaicina iznīcināt jauno templi, izdzēst svinamās dienas, atstādināt neistos bīskapus un viņu kalpus un atgriezties pie pielūgšanas garā.

PIRMĀ NODAĻA

1. Pāvils, caur Dieva gribu un žēlastību Jēzus Kristus apustulis, un brālis Timotejs
2. svētajai Laodiķejas draudzei un visiem tās ticīgajiem brāļiem Jēzū Kristū un gudrajiem Dieva Garā. Lai jums žēlastība un patiesais miers no Dieva, mūsu Tēva Kunga Jēzū Kristū!
3. Mēs visu laiku pateicamies un slavējam Dievu, mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvu, un esam ļoti norūpējušies par jums un pastāvīgi par jums lūdzam Dievu.
4. Jo caur Kunga Garu un brāli [Epaphras] un caur [Nymfas] mēs esam dzirdējuši, ka jūs esat atkrituši dažās lietās.
5. Jūs esat sev izvēlējuši vienu bīskapu un garīdzniecību un no Kristie jūs gribat izveidot sev elku! Jūs esat noteikuši vienu namu, vienu dienu un izrakstītu tērpus
6. tāpat, kā tas bija daļēji pie pagāniem un pie jūdiem, kad Dieva priekšā bija spēkā vēl miesas apgraižošana, kuru Viņš bija nozīmējis tēvam Abrahāmam kā norādi uz nākamo gara dzīvo apgraižošanu jūsos caur Jēzu Kristu.
7. Tagad es jums daru zināmu, kāda cīņa man ir bijusi jāizcieš jūsu dēļ — gan to, kas manu personu miesā esat redzējuši, gan to, kas neesat;
8. lai jums tiktu stipri piekodināts sirdī un tad jūs satvertu savu mīlestību, kurā atrodas visa (gewissen) prāta bagātība, un jūs saprastu lielo Dieva Tēva Noslēpumu viņa Dēlā Jēzū Kristū.
9. Viņā ir apslēptas visas gudrības un gara dzīvās atziņas bagātības.
10. Tādēļ es jums piekodu, lai neviens jūs nepieviļ ar saprātīgām (prātam pieņemamām) un skaistām runām un ar pagānu filozofiju.
11. Jo saprāts piemīt arī dzīvniekiem un filozofija — pagāniem, kas upurē nedzīviem elkiem!
12. Bet jūs esat atpirkti mūžīgai dzīvei Dievā un Tēvā caur Viena Nāvi. Kā tad jūs varat atkal savu sirdi, kas bija kļuvusi par Svētā Gara mājvietu, atkal veltīt mirušo garam?!
13. Lai arī es neesmu pie jums miesā, taču garā es esmu pie jums pastāvīgi caur Kristus varu manī, un es redzu jūsu ticību un jūsu darbus.
14. Un tādēļ es gribu jūs nopietni brīdināt un parādīt, ka daži no jums, mīlie brāļi, ir krituši lielā muļķībā. Viņu šķietamo pamatojumu es pazīstu un zinu, ko viņi grib.
15. Taču ir jābūt tā, ka jūs paturat Jēzu Kristu tā, kā jūs viņu no manis esat saņēmuši un pieņēmuši. Tā arī dzīvojiet pēc Evāņģēlija, kuru es jums uzticami esmu sludinājis.
16. Tajā jums ir cieši jāiesakņojas un jābūt stipriem ticībā tā, kā es jūs visus esmu pamācījis mūsu Kunga Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla Garā, kas valda pie Tēva labās rokas kopš mūžības.
17. Bet tādi, kādi jūs tagad esat sagribējuši kļūt un būt, jūs esat Kristus un viņa Vārda pretinieki!
18. Ko tad jūs gribat? Vai jūs atkal gribat kļūt par vergiem un apspiestiem bauslības, grēka un nāves kalpiem? No visa tā mēs esam atbrīvoti caur Jēzu Kristu!
19. Uzklusiet mani! Es jums saku: “Pieraugiet labi, ka jūs netiekat savas pasaule gudrības un dažas palaidnīgas mācības savaldzināti un aplaupīti! Daži starp jums, kas sludina tās mācības, vairāk baidās no romiešiem un aklajiem jūdiem, nekā no visas Godības Kunga, kas mūs ir izglābis, un kurš ir radījis gan mūs un debesis, un Zemi un visas lietas”.
20. Kad es pie jums biju, tad jūsu pasaules gudrie man vaicāja, kāda atšķirība esot starp Dievu un viņa Dēlu Kristu. Tad es ņēmu Vārdu un viņiem teicu:

21. “Klausieties, brāļi! Dievs ir Viens un Kristus ir Viens. Ja ir tikai viens Dievs, tad ir arī tikai viens Kristus. Kāda tad būtu jābūt atšķirībai starp Dievu un Kristu? Dievs ir Mīlestība, bet Kristus ir Gudrība Dievā vai Gaisma, Patiesība, Ceļš un mūžīgā Dzīvība!
22. Kristū mīt visa Dieva Pilnība miesīgi, un Viņā arī mēs esam pilnīgi. Viņš ir visas Godības, visas Vāras un Spēka, visas pasaules valdības pamats un galva, Viņš ir visas Zemes valdnieku Valdnieks”.
23. Ja es, Pāvils, jums garā un visā patiesībā tādas lietas esmu stāstījis, tad kā jūs tagad ļaujiet sevi apmulķot cilvēku mācībām un pasaules likumiem?
24. Jūs esat bez rokas un naža, Svētā Gara apgraižīti, un līdz ar to jūs esat nolikuši savu grēkpilno dzīvi, kas bija spēcīga sakne jūsu ķermeņa miesā. Tā bija patiesa, dzīvā apgraižšana Kristū.
25. Tajā jūs kopā ar Kristu esat pasaulei apglabāti caur Svētā Gara kristību, un kopā ar Viņu arī augšāmcelušies caur dzīvu ticību un mīlestību pret Viņu.
26. Ko tagad jūs atkal vēlaties no vecās apgraižšanas, kura ir izbeigusies? Ko jūs gribat no ceremonijām, kurām vairs nav nekādas vērtības, jo Kristus jau ir šeit bijis, ir augšāmcelies, un mēs esam Viņā. Ko jūs vairs gribat no sabbatiem, ja Kristus ir strādājis katru dienu, vēl turpina tā strādāt un ikvienu dienu Viņš ir padarījis par Kunga dienu un nav svētījis sabatu?
27. Es pazīstu jūs un tādēļ jums saku: “Kristus, kāds Viņš ir, grib pasaulē būt nabadzīgs, bet jūs gribat zeltu! Tādēļ jūs esat uzcēlušī lūgšanu namu, ieviesuši svinamo dienu un gribat izrakstītus tērpus”.
28. Jūs sakāt, ka Dievs caur Savu Dēlu Kristu neesot nevienu Mozus bausli atcēlis, bet gluži otrādi — Pēdējā Vakarēšanā tos īsti nostiprinājis un tādēļ esot nepieciešama arī kāda upura ceremonija.
29. Es, Pāvils, īsts Dieva iecelts Kunga apustulis, esmu Dieva Gara piepildīts, un kā tad nākas, ka Dieva Gars man nekad neko tādu nav uzrādījis, lai gan es pirms aicināšanas biju daudz trakāks tempļa kalps, nekā jūs jebkad esat bijuši?
30. Tagad es gribu jums teikt — kad mani, vēl ceļā uz Damasku, kurp es devos vajāt jauno Kristus draudzi, pamodināja Dieva Gars, tad kā pašu pirmo, pat savā aklumā, es redzēju, ka Kungs vēlas tikt godināts un pielūgts garā un patiesībā, bet nemūžam un nekad caur kādu ceremoniju!
31. Jo nevienu, kuru Viņš aicināja Savā dienestā, agrāk Dievs nebija aklu padarījis, bet man, pirms kļūt par vienu no Viņa vismazākajiem kalpiem, sākumā bija jākļūst aklam, bija jāzaudē viss, kas piedēvēja pasaulei.
32. Kādēļ vispirms man vajadzēja kļūt aklam? Tādēļ, ka visa mana būtība bija aprakta tempļa kalpošanas matērijā, bet caur aklumu šī matērija tika atdalīta no manas būtības.
33. Tā kā Kungs mani ir aicinājis bez ceremonijām manā aklumā, kā tad lai es būtu no tās Vakarēšanas izveidojis ceremoniju?
34. Varbūt viss nav tā, kā mani pastāvīgi māca Dieva Gars?! — Kam ir acu gaisma, tas skatās uz pasaules ceremonijām un priecājas par tām,
35. bet aklajam ir pagājusi visa pasaule ar tās ceremonijām, ar veco tempļa dienestu un visiem izšūtajiem tērpiem.
36. Tāda ir mūžīgā patiesība, ka Kungs mani nav aicinājis kādas jaunas ceremonijas iedibināšanai, bet gan to siržu pacelšanai, kuras sātans gadu tūkstošos ir iekalis smagās važās.
37. Viņš ir aicinājis mani sludināt ikvienam gara brīvību, dvēseles mieru, un tādējādi Kungā Kristū saplēst vecās, cietās nāves saites.
38. Bet ko jums un man līdz mana mācība, Dieva Evanģēlijs, ja jūs no brīvas gribas atkal gribat doties vecajā nāvē?
39. Es jūs lūdzu jūsu mūžīgās dzīvības dēļ — atlaidieties no visa tā, ko vecais Bābeles gūsts visiem jūdiem ir atstājis kā smagu mantojumu!
40. Redziet — Bābeli, lielo pasaules netikli, — Kungs ir to iznīcinājis, jo tā ir nesusi nāvi daudzām tautām! Ko jūs iegūsiet, ja jūs Laodiķejā izveidosiet jaunu Bābeli? Tādēļ atmetiet visu to, kas no jauna varētu kļūt par iemeslu izpostīšanas šausmām, par kurām ir pravietojis Daniēls, stāvēdams svētajā vietā.
41. Kristus ir jūs darījis dzīvus, jo jūs bijāt miruši savos grēkos un savas miesas priekšādā. Viņš jums ir piedēvis visus grēkus, kurus jūs vienmēr esat darījuši templī, kā arī savā priekšādā.
42. Viņš, piestiprinādams pie Krusta, ir iznīcinājis asiņaino rakstu, kurš bija pret visiem mums. Tas bija radies no pasaules likumiem, un mūsu vārdi ar to rakstu bija ierakstīti pasaules grāmatā, tiesas grāmatā un nāves grāmatā

43. Kādēļ jūs tagad atkal gribat šo Dieva paša iznīcināto, pie tiesas, kauna, nolādēšanas un nāves krusta piestiprināto asiņaino rakstu noraut lejā un savus jaunus vārdus Kristū atkal apmainīt pret vecajiem, ar asinīm tiesas grāmatā ierakstītajiem?
44. Ak, jūs aklie visas muļķības muļķi! Jūs esat Kristū brīvi darīti, bet nu atkal gribat kļūt par grēka, tiesas un nāves vergiem un kalpiem! Vai jūs neesat dzirdējuši, ka tas, kas tiek piestiprināts pie krusta, ir nolādēts?!
45. Kristus ir jūsu kaunu, jūsu negodu, jūsu grēkus, jūsu tiesu un jūsu nāvi uzņēmis sevī un ir ļāvis sevi jūsu vietā piesist pie krusta kā nolādēto, lai jums visiem sagādātu pilnu brīvību Dieva priekšā. Lai jūs staigātu godā, Viņš ir paņēmis visu jūsu negodu un kaunu līdz uz Krusta!
46. Ak, kas gan jūs, Kristū dzīvību ieguvušos, ir savaldzinājis, ka jūs atkal no jauna gribat nodoties nāvei?!
47. Ar ko man jūs salīdzināt, kas attiektos uz jums tā, kā labs šautriņas metiens mērķī? — Jā, jūs esat līdzīgi kārībā kaistošai palaistuvei, kas dzīvo pilsētā, un tomēr ir labas mājas meita.
48. Uzklusiet mani, un pierakstiet to sev aiz auss! Ko līdz netiklei viņas labā izcelsme, ja viņas miesa ir baudkāriģāka nekā barota grēkāža tauki?
49. Vai viņa savā istabā aiz miesas kārības neskraidīs šurpu — turpu un neizkārsies līdz pusei te pa vienu, te pa otru logu un ar savām baudkārajām acīm nemeklēs uz visām pusēm, vai neieraudzītu kādu, kam būtu tas, pēc kā deg un kaist viņas miesa?
50. Un, ja viņa to ieraudzīs, tad ar savu acu palaidnīgo degsmi tā viņam rādīs, ko vēlas. Tad savā miesas kārībā tā ar viņu grēkos desmitkārt vairāk, nekā palaistuve kauna gultā ar savu netikli.
51. Ak, laodiķieši, redziet, tas ir jūsu attēls! Bet vai jūs zināt, ko godīgi viņas roku iegūt gribošs brūtgāns tādai skuķei darīs, ja viņas mājai garāmejot, viņš ieraudzīs viņas kaunpilno miesaskāres apmierināšanu?
52. Tūlīt viņš izmetīs viņu no savas sirds un no savas mutes un turpmāk uz viņu pat nepaskatīsies pat tad, ja viņa nonāktu vislielākajā postā!
53. Tāpat ar jums darīs Kungs, jo Viņš jums sirdī ir iekārtojis jaunu, dzīvu templi, kur jums Viņš arī ir jāgaida. Bet jūs noniecināt Viņa templi, šo svēto telpu un aiz tīras pasaulīgas kārības skrienat pie tiesas logiem un caur tiem gribat dzīt baudkāribas ar pasauli zelta, prestiža un valdītāres dēļ, jo to visu jūs kārojat iegūt.
54. Bet es jums esmu teicis: “Kungs nāks atpakaļ un ļaus jums iziet caur visvisādām netiklībām, ieiet vecajā tiesā un vecajā nāvē, ja jūs tūlīt neatgriezīsieties un galīgi neatmetīsiet savu pašizvēlēto garīdzniecību, savu templi, savu svinamo dienu un savas izrakstītās drēbes. Kungam tas viss ir tikpat pretīgs, kā kārībā kaistoša netikle, kura savā sirdī ir ļaunāka, nekā desmit Bābeles palaistuves.

OTRĀ NODAĻA

1. Neļaujiet nevienam sevi vest apjukumā — ne (Dieva) neaicinātiem bīskapiem, ne priesteriem, ne svinamām dienām, ne vecajam sabbatam, ne jaunmēnešiem,
2. ne templim, ne kādai upurceremonijai, ne izgreznotiem tērpiem un tāpat ne ēdienam, ne dzērienam!
3. Ēšanā un dzeršanā ievērojiet mērenību, tas ir labi garam, dvēselei un miesai un ir tikami Kungam.
4. Bet, ja kāds jums saka, māca un prasa: “Šo vai citu ēdienu nedrīkst ēst, jo tas ir nešķīsts pēc Mozus!”,
5. tad tam es saku: “Mozus un pravieši ir Kristū piepildīti un atbrīvoti. Mums Kungs nav aizliedzis nevienu ēdienu, jo Viņš pats ir ēdis ar grēciniekiem un muitniekiem
6. un ir teicis: “Ko tu ieēd, tas tevi nepadara nešķīstu, bet tas, kas nāk no tavas sirds, kā ļaunas runas, ļaunas kārības, skopums, skaudība, slepkavība, dusmas, pārēšanās un negausība, miesaskārība, laulības pārkāpšana un tamlīdzīgi, — tas ir tas, kas vienmēr apgāna cilvēku!”
7. Tā kā mums ir šāds Evāņģēlijs no Viņa, no vienīgā visas Godības Kunga paša, cik lieliem muļķiem tad mums ir jābūt, ja mēs atkal labprātīgi ļaujam sevi iejūgt vecajā, cietajā jūgā?!
8. Kas vairs mums ir ēna, kurai, izejot no Mozus, bija pravietiska priekšnozīme, norādot uz to, kas jau ir noticis mūsu acu priekšā, mūsu, kas ar Kristu un Kristū esam kļuvuši par vienu miesu?

9. Es lūdzu jums no visas sirds: “Neļaujiet nevienam uzstādīt jums mērķi, lai arī viņš staigātu pēc paša izvēles pilnīgā pazemībā un debesu eņģeļu garīgumā, bet no lietas viņš nekad neko nav ne redzējis, ne dzirdējis, tāds ir piepūties tikai savā miesas prātā
10. un neturas pie galvas, no kuras visa miesa caur locekļiem, locītavām un saitēm iegūst darbības spēku, savstarpēji uzturas un satveras un tā izaug dievišķā lielumā.
11. Šie pieturas tikai pie sava prāta, kas ir pilns netīrības un mēslu, pilns pašlabuma, māņu un melu, pilns valdītāres, skopuma un skaudības”.
12. Tieši tā ir ar to, kas pie jums grib uzņemties par vadoni, it kā Kungs viņu būtu aicinājis un es, un pēc tam jūs viņu sev izvēlējuši.
13. Bet es jums visiem saku — viņam ir velna gars un viņš staigā sarp jums kā vilks aitas ādā un kā izsalcis, rēcošs lauva, kas uz viskarstāko pūlas jūs norīt.
14. Tādēļ tūlīt dzeniet viņu prom no tā vietas un atkal atgriezieties pie Nimfas, kura nams ir īsta Kristus draudze!
15. Jo jūs visi līdz ar Kristu esat miruši pasaulei un tās likumiem. Uz kāda pamata tad nu jūs atkal gribat ļaut sevi satvert pasaules likumiem, it kā jūs vēl dzīvotu tajā?!
16. Taču mana mīļā brāļa Nimfas nams ir palicis uzticīgi savā brīvībā, kā es to viņam caur Jēzu Kristu, Kungu no Mūžības esmu devis.
17. Nimfas ir pazinis vilku tāpat kā es caur Dieva Garu, kas ir manī, kas pastāvīgi mani dzen, velk un pamāca visās vienīgi patiesās Dieva Gudrības lietās. Tāpat arī Nimfas.
18. Tādēļ arī es mudinu jūs ar visu savas patiesās dedzības spēku Kungā Kristū, lai jūs aizietu pie Nimfas un atkal kļūtu par kopēju draudzi ar viņa namu
19. un neklausītu tos, kas ar liekulīgi dievbijīgu izskatu neļauj pieskarties tam, pagaršot to, pieķerties tam, kas neļauj darīt to vai citu. Tas viss iztērējas cilvēku rokās un nav nekas cits, kā tikai tukši cilvēku noteikumi.
20. Bet klausieties, ko es jums teikšu Kristus Garā, kas ir manī — vēlieties atkal kļūt brīvi un kļūt par patiesiem Jēzus Kristus līdzmantiniekiem Dieva valstībā jūsos!
21. Ak brāļi, padomājiet, kādu labumu jums var dot tie, kas ir šķietami gudri un pašpieņemti un liekulīgi garīgi un pazemīgi
22. un kas jums saka: “Ja tu uzlūko sievu, tu jau esi grēkojis; ja tu ēd nešķīstu, Mozus aizliegto barību, tad tu esi nešķīsts visu dienu; ja tu pieskaries pagānam un runā ar viņu vairāk nekā trīs vārdus, tad tev tas ir jādara zināms tempļa priesterim, lai viņš tevi šķīstītu Dieva priekšā”.
23. Bet paši sevī viņi ir pilni mēslu, pilni skopuma un laulības pārkāpšanas. Ar visiem pagāniem viņi slepeni tirgojas un pielieto visus līdzekļus lai tikai nesgandētu savu slepeno draudzību ar viņiem?!
24. Bet es jums saku — miesai ir nepieciešams tai atbilstošais tāpat, kā garam, jo tai ir savas vajadzības un prasības. Tādēļ jums miesai tās ir jādod atbilstošā mērā, kādu Dievs tai ir noteicis un jums ir jābaida viss kas ir atnests uz tirgu, jo miesai ir nepieciešama sava aprūpe tāpat, kā garam brīvība. Tādēļ esiet brīvi, bet neesiet pasaules aklo muļķu vergi!
25. Ko godājamu cilvēks par sevi varētu teikt, ja viņa kuņģis ir badojies, bet viņa sirds ir pilna ar ļaunām domām, vēlmēm un kārībām?!
26. Vai nebūtu daudz gudrāk badoties sirdī, nekā kuņģī? Kā gan jūs esat varējuši būt tik lieli nevēģas un ļaut sev ieskaidrot, ka Kungam esot patīkamāk, ja kāds ēdot zivi želejā nekā ja viņš ēstu kāda siltasiņu dzīvnieka gaļu un dzīvnieka taukus eļļas vietā?!
27. Es jums saku arī — vienmēr ēdiet ar mēru un mērķi visu, kas jums garšo un kas dara labu jūsu ķermeņa veselībai. Dzeriet vīnu ar ūdeni, kā arī es to daru, kad man tas ir piejams un lai jūsu sirdsapziņa ir mierīga, jo tā jūs būsiet parieizi darījuši arī šajā lietā.
28. Jo Kungam nav nekādas patikas no badošanās kuņģī, bet liela — no sirds badošanās. Sirdī tad badojieties dienu un nakti, un jūs badosieties garā un patiesībā.
29. Kā gan jūs gribētu badoties pēc tā liekulīgajām mācībām, kurš izliekas, it kā viņš uz Zemes vairs būtu tikai ar vienu kāju, bet ar visu pārējo jau debesīs? Tā badojas arī visi pagāni, kas savās svētku reizēs ēd vissmalkākos kārumus un pēc tam ir baudkāriģāki, nekā parastajās dienās, kad tie ēd dieņišķo barību.
30. Tā kā jūs tagad ar Kristu esat augšāmcēlušies, ko tad jūs uztraucaties vairs par to, kas te apakšā uz Zemes notiek? Ko tad jūs vairs pūlaties iztapt pasaules noteikumiem, kas ir cilvēku darbs?

31. Meklējiet to, kas ir augšā, kur Kristus sēž pie Tēva labās rokas, — tas jums labāk piedien, nekā visas pasaules galīgi bezvērtīgās muļķības!
32. Ja jūs esat garā pamodināti un ar Kristu augšāmcēlušies, tad jūs esat no augšas, bet ne vairs no apakšas. Tad arī meklējiet to, kas ir augšā, bet ne to, kas ir šeit lejā, uz Zemes.
33. Jo jūs esat pasaulei miruši un jūsu dzīve ar Kristu ir apslēpta Dievā.
34. Bet, kad Kristus, kas tagad ir jūsu dzīvība, atklāsies, tad arī jūs tiksiet atklāti līdz ar Viņu Godībā.
35. Tādēļ no jauna nonāvējiet sevī pasauli, kura uz Zemes atrodama daudzos locekļos, līdzīgi, kā mūsu miesas locekļi, ar kuriem jūs agrāk esat dzinuši netiklību, nešķīstību, kaunpilno iekāri, ļauno kāribu, mantkāribu, skopumu un skaudību un tagad gribat to darīt atkal. Tieši viss tas vienmēr ir bijis istā pagānu bezdievība.
36. Un visupirms izvairieties no meliem, jo tie ir vistiesākais sātana perējums! Noģērbiet veco cilvēku un uzvelciet jauno Kristū, jo tas atjaunojas uz Tā atziņu un pēc Tā līdzības, kas viņu ir radījis!

TREŠĀ NODAĻA

1. Es teicu: “Izvairieties no meliem, kas ir pirmais sātana gara darbs!”, jo jūs — kā es no Nimfas un tāpat arī no Kristus Gara sevī esmu uzzinājis — pa lielākajai daļai esat pārgājuši cilvēku likumos.
2. Kas tad cits ir templis, ja ne cilvēku likumi, cilvēka roku miris darbs, tukši sapņi, kas pāriet, tikko acis pamostas no miega?!
3. Tā kā tā tas ir, tad templis ir meli, un jūs dodaties uz tiem, lai paši sevi apmeltu un apmānītu, jo jūs domājat, ka jūs tur Dievam godu dodiet. Un jūs apmelojat arī pašu Dievu, ja jūs domājat, ka tā jūs Viņam kādu visai svarīgu upura kalpojumu izdarāt.
4. Jūs bezprātīgie! Kādu kalpojumu gan jūs gribat izdarīt Visvarenajam, kas Debesis un Zemi ir dibinājis jau, pirms vēl jūs tikāt Viņa radīti! Vai jums ir kaut kas, ko jūs jau iepriekš nebūtu no Viņa saņēmuši? Bet, ja esat saņēmuši, tad kādēļ jūs izliekaties, it kā nebūtu saņēmuši?
5. Vai jūs domājat izdarīt Kungam patīkamu pakalpojumu, ja jūs Viņu cilvēku rokām celtā templī pielūdzat savās ceremonijās ar kvēpekļiem, ar nedzīvām lūgsnām uz garām vai platām lentām?!
6. Redziet, cik ļoti jūs ir apstulbinājis viens sātana apustulis! Taču tieši templī Kristus, kurā mājā Dieva Pilnība, tika miesā notiesāts uz nāvi! Un Viņš pats pirms tam ir pravietojis par pilnīgu tempļa deģenerāciju!
7. Kā Viņam templis tagad varētu būt patīkams, ja Viņš visus Savus mācekļus, un garā arī mani, ir ļoti brīdinājis, teikdams: “Sargieties no farizeju un augsto priesteru rauga!”?! Un jūs tagad gribat veco tiesas māju, kas Dievam ir kļuvusi par riebeklību, izveidot par Kunga mājokli, lai tad jūs tur Viņu varētu daudzkārt nonāvēt?
8. Cik ļoti aklie un cik dziļi pasaulē iegājušiem jums ir jābūt, ja jūs to neesat ievērojuši jau no pirmā acu uzmetiena!
9. Vai nepietiek, ka Kristus jau vienreiz par visiem ir miris, un mēs līdz ar Viņu, lai vēl miesā mēs līdz ar Viņu celtos augšām īstenai Viņa Gara, kas ir mūsos, pazišanai un Viņa Tēva pazišanai, kas mūs ir milējis, vēl pirms pasaules radišanas?
10. Cik bieži vēl jūs gribētu Kristu nonāvēt, Viņu, vienīgo mūžīgi Dzīvo, kas mūs visus vienreiz ir uzmodinājis no nāves mūžīgai dzīvei caur Savu brīnišķo Augšāmcelšanos?
11. Es, Pāvils, saku jums — ejiet un izpostiet templi, izdzēsiet iezīmēto svinamo dienu no kalendāriem, atceliet neīsto bīskapu un viņa kalpus, kas līdzīgi tiem no Jeruzalemes, grib baroties no jūsu roku darba un ir sev pasūtījuši lielu tērauda kasti, kurai būtu jāuzņem jūsu ietaupītais zelts un sudrabs,
12. sadedziniet izšūtos tērpus, kas Dievam ir pretīgi, — un ar to vien jau jūs būsiet izdarījuši Dievam daudz tikamāku kalpojumu, nekā, ja jūs tūkstoš gadu no vietas kādā no šādiem tempļiem ļautu sevi nonāvēt (upurēt).
13. Bet, ja jūs gribat pie sevis kādu Dievam tikamu namu, tad uzbūvējiet slimnīcu slimajiem, paralizētajiem, invalīdiem, sakropļotajiem, aklajiem un mēmajiem; uzbūvējiet māju nabaga atraitnēm, bāreņiem un arī māju svešiem nelaimīgajiem, pilnīgi neatkarīgi no tā, kādi tie arī nebūtu.
14. Uzņemiet viņus ar prieku un līdzcietību, dalieties visās savās svētībās ar viņiem, kā mūsu Kungs Jēzus Kristus divas reizes ar mums ir darījis — kad Viņš no Savas svētības pilnības pabaroja tūk-

- stošus izsalkušos. Tā jūs būsiet darījuši Viņam, vienīgajam Svētajam, patiesi tikamu kalpojumu, kas būs arī jums par svētību.
15. Viņš pats par to ir runājis, kad teica: “Ko jūs darāt vismazākajam no šiem nabadziņiem, to jūs darāt Man!”
 16. Ja Viņš pats daudzas reizes uz visskaidrāko ir izteicies par to, kāda būtu Viņam vistīkamākā kalpošana, kā tad jūs gribat pievērsties tādai, kas Viņam ir riebeklība, pretīgums un sērga?
 17. Bet Dievam, Kungam Kristū vienīgais vistīkamākais, dzīvais templis ir mīlestības pilna sirds. Tā Viņam ir mīļāka, nekā pilna pasaule ar Zālamana templiem, kas visi ir nedzīvi, kamēr sirds ir dzīva un spēj mīlēt Dievu un visus brāļus. Tad nu šo templi uzbūvējiet no jauna sevī garīgi, un tajā upurējiet Kungam pastāvīgi, dzīvi!
 18. Dieva priekšā nekas ir gan templis un ceremonijas, gan priesteri un bīskapi, arī Pāvils un viņa mācekļi, tāpat jūdi un grieķi, jūdu apgraizīšana un priekšādas un Zālamana templis, sengrieķi un skiti, pagāni, brīvie un kalpi, tāpat sabats un jaunmēneši un jubilejas gadi — tas viss nav nekas Dieva priekšā, vienīgi viens pats Kristus ir Viss Visā.
 19. Tad nu kā Dieva izvēlētie, kā Viņa svētie un mīlotie, caur dzīvu ticību, caur mīlestību, caur sirsnīgu apžēlošanos par saviem brāļiem, caur draudzību, draudzīgumu, pazemību, lēnprātību un visā pacietībā — dzenieties vienīgi pēc Kristus!
 20. Panesiet visā cits citu un piedodiet no sirds cits citam visu, kas kādam ir pret citu, tad arī es un Kungs jums piedosim visu tā, kā jūs piedodat cits citam.
 21. Nesūdžieties par brāļiem, kā to dara pagāni, kuriem ir īpašas sūdzību tiesas, bet esiet lēnprātīgi, iecietīgi un pacietīgi cits pret citu! Nokārtojiet savas lietas sirdī, tad jūs Kunga priekšā būsiet labāk darījuši, nekā, ja jūs būtu gribējuši uz visstingrāko ievērot visus Mozus baušļus, kurus ir grūti ievērot, un vēl grūtāk izpildīt. Kungam Mozus baušļi nesagādā nekādu patiku, bet vienīgi tīra sirds, kas Dievu un brāļus patiesi mīl.
 22. Tātad vispirms dzenieties pēc mīlestības, jo Kungs skatās tikai uz to, un vienīgi tā ir visas pilnveidošanās un pilnības pilntiesīgā saite.
 23. Lai jūsu sirdīs valda patiess, pilnīgs Dieva miers mīlestībā un caur mīlestību. Šajā mierā un uz šo mieru vienīgi jūs visi arī esat aicināti vienā Kunga Kristus miesā. Un, ja jūs Viņam pateiciaties, tad vienmēr un mūžīgi pateicieties Viņam garā un patiesībā,
 24. bet nevis kādā nedzīvā templī, kas Dievam, Kungam un dzīvības Devējam nav nekas, jo Viņš skatās tikai uz sirdi un tās mieru.
 25. Ļaujiet dzīvajam Kristus Vārdam bagātīgi dzīvot starp jums visā mīlestībā un patiesā, pilnīgā gudrībā no tās! Māciet, brīdiniet un paceliet cits citu ar dažādām sirsnīgām garīgām lietām un novērojumiem,
 26. ar mīlestības psalmiem un citām slavinājuma un mīlīgām garīgām dziesmām. Bet dziediet sirdī, neļaujiet vienīgi mutei tukši žvadzēt, — tad jūs Kungam būsiet tīkamāki, nekā tukšā farizeju, jūdu un pagānu murmulēšana, kuri zelta dēļ liek mutei daudz pūlēties, bet tai pašā laikā sirdī tie ir aukstāki kā ledus!
 27. Bet visu, ko vien jūs dariet, dariet mūsu Kunga Jēzus Kristus Vārdā un par visu pateicieties Dievam Tēvam caur Viņu, jo Viņš ir Starpnieks starp Dievu un mums, Viņa sirdī mājot Tēva Pilnība!
 28. Klausieties, jūs Laodiķejas sievas! Kungs, mūsu Dievs no Mūžības grib, lai jūs būtu pilnīgi pakļāvīgas saviem vīriem Kungā Kristū, jo vīrā ir jūsu Kristus galva.
 29. Savukārt jūs, vīri, mīliet savas sievas taisnā mērā un neesiet cieti pret viņām, taču neiekarstiet pārāk mīlestībā pret viņām, lai jūs tādēļ neaizmirstu Kungu. Mīlestībai uz Kungu ir jābūt kā “neprecētai”, tādai, it kā jums nebūtu sievas.
 30. Jūs bērni, esiet pilnīgi paklausīgi saviem vecākiem visās lietās, kas nav pret Kristu, jo tāda ir Viņa Griba, un tas ir Viņam patīkami.
 31. Jūs vecāki, nesarūgtiniet savu bērnu prātus ar cietiem vārdiem un ļaunu rīcību, lai viņi nesāktu baidīties no jums un vēlāk neizaugtu par glēviem līdējiem un liekuļiem. Atklātu spītnieku jūs ar mīlestību varat padarīt lokanu, bet liekuļi un glaimotāji ir nelabojami.
 32. Arī jums, kalpi un savu kungu kalpotāji, es saku — esiet viņiem paklausīgi visās lietās, kas nav pret Kristu, un esiet paklausīgi ne tikai acīs, lai izpatiktu saviem kungiem, bet visā sirds vientiesībā un pastāvīgā dievbijībā.

33. Visu, ko jūs saviem kungiem darāt, to dariet tā, it kā jūs visā savas sirds uzticībā kalpotu Kungam Kristum, bet nevis tā, it kā jūs kalpotu cilvēkiem, tad jūs reiz no Viņa arī saņemsiet Godības algu.
34. Kas no jums savu kundzību lieto netaisni, tas tāpat to dara Kungam. Bet Kungs neskatās, vai kāds ir kungs vai kalps, Viņš skatās tikai uz darbu un uz tā pamatu.
35. Tādēļ, kas dara netaisnību, tam Kungs reiz dos atbilstošo algu. Jūs varat apmānīt gan cilvēkus, bet Kungu nav iespējams maldināt. Viņa priekšā jūsu sirds visu laiku stāv atvērta.
36. Jums, darba devējiem kungiem, es saku, lai jūs atcerētos, ka arī jūsu kalpi un darbinieki ir jūsu brāļi Kunga priekšā, tādēļ vienmēr piešķiriet viņiem to, kas ir taisnīgi Dieva acīs. Dodiet tiem pienākošos algu istajā laikā ar mīlestību Kristū un atcerieties, ka visiem mums Debesis ir viens Kungs, kas ir Kristus, Dieva Svētais no Mūžības!
37. Neatstājieties no lūgšanas un lūdziet ar pateicību nepārtraukti, taču ne ar lūpām vien, bet gan garā un patiesībā, visā jūsu sirds vientiesībā un patiesā mīlestības pielūgsmē uz Kungu Kristu.
38. Bet vienlaicīgi lūdziet arī par mani, lai Kungs vienmēr gribētu man atvērt dzīvā Vārda durvis, un es vienmēr gribētu stāstīt jums un visiem brāļiem Kristū Viņa un Viņa Valstības Lielo Noslēpumu, jo arī es vēl esmu pasaulei piesaistīts un esmu gluži parasts cilvēks, kas spēj pravietot tikai tad, kad Kungs viņam attaisa Savas Žēlastības durvis.
39. Lai jūsu attieksme un rīcība pret ikvienu cilvēku ir vientiesīga un gudra, arī pret tiem cilvēkiem, kas ir ārā — gan pret jūdiem, gan pret pagāniem! Jums nav jātiesā neviens — ne skits, ne pagāns, ne jūds, ne grieķis vai negrieķis, bet gudri pielāgojieties laikam un apstākļiem!
40. Lai jūsu runa pret ikvienu allaž ir ar mīlestību pavircota, lai tā ir pilnīgi pasālīta ar patieso Dieva Gudrību! No šīs Gudrības ņemiet vienmēr, runājot ar ikvienu, un lai tie piedzīvo, cik atšķirīga no pasaules gudro zināšanas ir Dievišķā Gudrība!
41. Es, Pāvils, tagad domāju, ka neesmu izlaidis neko, lai jums parādītu, kas ir starp jums un cik indīga ir nezāle, jā, kaitīgākais indeskok, kura elpa nosmacē visu. Un tā nu man vairs nav nekā pret jums.
42. Bet tā, mīļie brāļi, lai vienmēr ir jūsu patiesā ceremonija, ka jūs garā un patiesībā Dievam Tēvam Dēlā dodat godu ar to, ka jūs vienmēr Viņu milat pār visu Viņa Dēlā, kas par mums visiem mīlestības dēļ uz Krusta ir miris, lai mums atkal atnestu bērniību, kuru mūsu tēvi no Ādama sākot, visi kopā ar saviem darbiem ir pazaudējuši.
43. Dieva dēļ es jūs lūdzu, lai jūs dzīvajā Dieva baznīcā nestu cienīgus pilnas atgriešanās augļus no sava jaunā pagānisma. Šī baznīca atrodas jūsos, bet ne kādā templī, tērpā vai kādās ceremonijās.
44. Lai Dieva Mīlestība un mūsu Kunga Jēzus Kristus Žēlastība ir ar jums vienmēr un mūžīgi!
45. Kā ar mani ir Romā, to jums darīs zināmu uzticamais brālis Tihikus, kuru es sūtu pie jums un pie kolosiešiem, kas tāpat kā jūs, grib ļaut sevi pievilt sātanam.
46. Sveiciniet no manis visus mīļos brāļus un Nimfas un viņa nama uzticamo draudzi, jo es dodu liecību par viņu, ka viņš ir taisns un pastāvīgi lūdz Dievu par jums tāpat, kā es.
47. Sveiciniet arī brāļus Kolosā, kad jūs tur nonāksiet, jo starp viņiem ir daži, kurus jūs pazīstat, kas vienmēr ir taisni, uzticīgi ticībā un mīlestībā pret Dievu.
48. Bet, kad kolosieši būs savu vēstuli izlasījuši, tad izlasiet to arī jūs. Tāpat es Kunga dēļ lūdzu savukārt jums šo vēstuli ļaut lasīt arī kolosiešiem.
49. Jo tā viņiem ir tikpat vajadzīga, kā jums! Beidzot, te es jums raktiski atgādinu, kā jums visiem to mutiski darīs zināmu arī brālis Tihikus, — ka šī vēstule ir jālasa visās draudzēs, tāpat kā vēstule Kolosiešiem.
50. Mans sveiciens ar paša roku: atcerieties manu mīlestību! Mūsu Kunga Jēzus Kristus Žēlastība lai ir ar jums! Rakstīts Romā caur Tihikus un viņa biedru Onesimus, kas abi ir sūtīti pie jums un ir sūtīti pie Kolosiešiem.

* * *

